

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin.

„Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in uprava je v Trstu, ulica — Francesco d'Assisi, št. 20, kamor naj se naslovijo vse denarne pošiljave in dopisi. S. Za Ljubljano in okolico je uredništvo in uprava v hotelu „Malič“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemano stane „Jutro“ mesečno K 1.50, četrtletno K 4.50, celoletno K 18.— za inozemstvo celoletno K 28.—. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Oglasi: 1 mm. visokosti četverostopne vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primernen popust. Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znamko.

Za „Jutrov“ sklad.

Gg. Zima, Mandelj v Mojstrani na Gorenskem 2 kroni.

Neimenovana v Metliki 1 krono.

Ga. Ivanka Schifrer v Ljubljani 1 krono.

Neimenovana v Ljubljani 2 kroni.

Gosti restavracije g. Mlakarja v Senožečah nabrali med sabo 7 kron.

Neimenovani v Volšperku na Koroskem 3 K 50 vin. „S srčno željo za prospah in nadaljnji razvoj“.

Naši naročniki so nam poslali včeraj razun naročnine še za „Jutrov“ sklad skupni znesek 4 K 65 vinarjev. Naj bi se vsak naš naročnik spomnil pri podaljšanju naročnine tudi „Jutrovega“ sklada!

G. Ivan Reja, trgovec v Zagrebu nam je poslal po g. Celestinu Sirku, trgovcu v Trstu, 10 kron.

Kakor se vidi, ima „Jutro“ še vedno dosti prijateljev; odkar je izšel naš oklic, ni izšla niti ena številka „Jutra“ v kateri ne bi izkazali večjih ali manjših zneskov za „Jutrov“ sklad — vse od naših pravih prijateljev. In to še niso vsi naši prijatelji — mnogo se jih bo še zglasilo, o tem smo prepričani.

„Slovenski“ Trst.

V „Edinosti“ smo čitali notico o slovenskih napisih v Trstu in iz te notice smo razvideli, da teh napisov še dolgo ne bo. Notica sama je tako pisana in njen autor gotovo dobro pozna Tržaške razmere, nje mu je gotovo o dobro znano razpoloženje med slovenskimi trgovci in obrtniki v Trstu in on sam priznava, med vrsticami, da ostanejo slovenski napis v Trstu še dolgo samo pobožna želja onih, ki bi radi, da se številna moč tržaškega Slovenstva manifestira tudi v slovenskih napisih nad prodajalnami slovenskih trgovcev, delavnicami slovenskih obrtnikov i. t. d. in zato predlaga pisec notice v „Edinosti“, da bi se tržaški slovenski trgovci in obrtniki seznanjali s slovenskim občinstvom vsaj potom oglasov v slovenskih listih, tako, da bi slovensko občinstvo vedelo, pri katerih trgovcih in obrtnikih naj nabavljajo svoje potrebščine.

Iz vsega se vidi, da tržaški slovenski trgovci in obrtniki nimajo pravega poguma razobesiti nad svojimi prodajalnami in delavnicami slovenskih napisov, ker se menda bojijo bojkota od strani italijanskih prebivalcev tržaškega mesta. Saj ima celo stavbena trdnjaka Martelanc iz Barkovelj na stavbi Ciril-Methodove šole pri sv. Jakobu samo laške napise, tako, da se zavedni šentjakobčani — in sicer po vsej pravici — kar zgražajo nad tem, ako bi pa to videl recimo kak Ljubljančan, bi pljunil in bi rekel: Je res „slovenski“ ta Trst, tako slovenski, da človek lahko več dni hodi po njem in niti ne zapazi, da živi v tem mestu okoli 70.000 Slovencev, torej približno še enkrat toliko kot v Ljubljani.

Ne mislimo hvaliti narodne zavednosti

Ljubljančanov, ker to narodno zavednost predobro poznamo in vemo, da je moral priti še-le krvavi 20. september 1908. leta, da je dobila Ljubljana tudi na zunaj slovensko lice, da so v glavnem izginili nemški in dvojezični napisi in da je vsaj v glavnem izginilo ono nemškutarjenje, ki ga je bilo prej toliko v Ljubljani. Ali ako primerjamo današnjo Ljubljano in današnji Trst in ako pri tem upoštevamo tudi razmere, ki so drugačne v Ljubljani in drugačne v Trstu, moramo priznati, da se tržaško Slovenstvo na zunaj ne manifestira sorazmerno tako, kot Slovenstvo v Ljubljani.

Tržaško Slovenstvo postane močan faktor s katerim bodo morali računati tudi naši nasprotniki, še le potem, ko se bo ono manifestiralo tudi na zunaj svoji številni moči primerno. Slovenski napisi so prvi pogoj zato in to se lahko tudi zgodi, ker Slovencev je v Trstu in okolici toliko, da se slovenskim trgovcem in obrtnikom ne bi bilo treba bati bojkota z italijanske strani, posebno, ker bi bili Italijani gotovo toliko pametni, da bi si dobro premislili predno bi začeli izvajati kak organizirani bojkot slovenskih trgovcev in obrtnikov, ker bi bilo tako gibanje preveč nevarno za — njihovo trgovino in obrt, ki je gotovo bolj odvisna od Slovencev, kot slovenska trgovina in obrt od Italijanov.

Samoslovenskih napisov ne moremo priporočati, ker Trst je dvojezično mesto. Napisi naj bodo slovenski in italijanski, ali skrajni čas je že, da izginejo iznad prodajalnih slovenskih trgovcev in delavnic slovenskih obrtnikov v Trstu samolaški napisi! Proč s strahom, ki niti upravičen ni, pogum v srca in — pamet v glavo, ker slovenski napisi bodo kažipot slovenskemu občinstvu, ki bi rado nabavljalo svoje potrebščine pri slovenskih trgovcih in obrtnikih, pa jih — ni najti, ker ni nikjer nobenega napisa, po imenih se ne da nič sklepati, ker ima večina italijansko čutečih trgovcev in obrtnikov — slovenska imena in, končno, ni najti večine slovenskih trgovcev in obrtnikov v Trstu niti med oglašji v slovenskih listih, kar bi — vsaj dokler slovenskih napisov ni — edino moglo služiti slovenskemu občinstvu kot nekak kažipot po slovenskih trgovinah v Trstu.

Ven s slovenskimi napisi v Trstu, skrajni čas je že za to! Manifestirajmo tudi v tem oziru našo številno moč v Trstu!

Občinski svet ljubljanski.

Javna seja, dne 2. aprila.

Iz dnevnega reda:

Župan odgovarja na razne interpelacije iz zadnje seje. — Kritizira slučaj, ko je neki občinski svetnik (to ni bil klerikalec?) prišel v neki mestni urad ter tam za stranko, ki jo je pripeljal seboj, zahteval takojšnjo rešitev v neki zadevi. Vsedel se je na stol, in uradniku zagrozil, da ne gre preje iz urada, kakor bo dotičen akt rešen. Tako postopanje se ne sme posplošiti. Kaj bi bilo če bi vseh 45 obč. svetnikov prihajalo s strankami v mestne urade ter tam šikanirali

izginil, kakor bi trenil. Rahlo, skoraj plaho je pristopil k Mirti.

„Mirta!“ je zamrmral.

„Pustite me!“

Spodaj je stresel vrata glasen udarec in se raznesel v odmevih po gostilni, kakor da je težko in votlo zaklaciala smrt.

„Mirta!“ je ponovil Borever.

„Mislite na svojo obrambo.“

Sunki z brunom v vrata so sledili drug drugemu z žalobno enakomernostjo, kakor da bi bili udarci mrtvaškega zvonce, zvonečega Mirtini ljubezni. Napadalec so molčali. Rončrol je imel to pot še popolnejši načrt. Pri sebi je imel to malo ljudi, kakih dvajset rokovnjačev, vajenih vsake vrste krvoprelitja. Nihče ni kričal. Delo se je vršilo z metodično mirnostjo ljudi, ki umejo svoj posel. Vrata so ječala. Ustavljala so se zvesto in hrabro, kolikor so se mogla. Toda pokala so in se vdajala. Borila so se s smrtjo.

„Mirta, Mirtica, sestra moja, vidiš, jaz nisem kriv. Ti si mi bila kakor mati. Karala si me, kadar sem napravil kako neumnost. Stregla si mi, kadar sem bil ranjen. Dajala si mi jesti, kadar sem bil lačen. Odprla si mi svojo hišo, kadar sem bil brez strehe. In rad sem slišal, da si me karala. Kadar mi je priužnjalo vsega, sem si dejal: — Saj imam Mirto. In bil sem potolažen. Rad sem te imel, ne da bi ti pove-

uradnike. Obč. svetnik Štefe: To bi bilo prav!

(Dr. Zajec pritrjuje): Župan vpraša dr. Zajca, kaj bi počeli na deželnem odboru, če bi se taka praksa uveljavila. (Ravno dr. Zajec zavlačuje n. pr. Podbevškovo afero že poldrugo leto. Op. poroč.) Župan opozarja občinski svet kako daleč sega oblast in upliv občinskih svetnikov. Da se taki slučajji ne dogajajo več, je župan izdal tozadevne okrožnice. Akte v mestnih uradih smejo zahtevati le načelniki odsekov in le v tistih zadevah, ki so v razpravi.

Posredovalni in spravni uradi.

Izmed poročil personalnega in pravnega odseka je prišlo v razpravo tudi vprašanje glede ustanovitve občinskega posredovalnega in spravnega urada. Odsek je proti taki ustanovitvi, ker čas, finančne in druge razmere niso ugodne za to.

Občinski svetnik dr. Detela v daljšem govoru utemeljuje potrebo takih uradov, ki niso potrebni le za civilne pravne spore, kakor spore za meje i. t. d. marveč ki bi bili velikega pomena tudi v kazenskih slučajjih, ko se gre rešiti žaljeno čast. Takih uradov naj bi bilo več. Liberalci naj bi poravnali liberalce, klerikalci svoje ljudi, Nemci zopet le Nemce.

Obč. svetnik dr. Triller je proti taki ustanovitvi in podpira predlog poročevalca obč. svetnika Višnikarja, da se ustanovitev teh uradov še odloži na ugodnejši čas in razmere.

Obč. svet. dr. Zajec zahteva, da se o predlogu dr. Detela preje glasuje, kakor o predlogu poročevalca.

Zajcu se ta očitvidna šikana ugodi, a dosegel je le, da je dr. Detelov predlog preje in bolj izrecno — pogorel.

Klerikalne šikane.

Pri poročilu o pritožbi dveh strank zoper tržno nadzorstvo v zadevi stojšč, je večina glasovala za odklonitveni predlog odsekovega poročevalca.

Dr. Zajec je našel tudi tu dlako v jajcu in zahteval odstranitev tistih svetnikov, ki so ob enem tudi zastopani v trgovskem gremiju ozir. zbornici. Z dr. Zajcem se je strinjali tudi tovariši Štrukelj, katerega razne opazke župan kot nedopustne zavrača.

Podržavljenje mestne policije.

Vladni predlog glede podržavljenja mestne policije, je občinski svet po nasvetu odsekovega poročevalca odklonil. Za podržavljenje so bili Nemci in slovenski klerikalci. Proti pa je bil tudi obč. svet. Kristan, ki izvaja, da so poizvedbe dognale, da je vlada po vse drugih mestih bila glede prevzeta državne policije — cenejša — ravno v Ljubljani pa se hoče z zahtevano vsoto mestu naložiti nekaka kontribucija, celo globa.

Ostali del dnevnega reda.

Razen omenjenih slučajev je današnja seja razpravljala večinoma le notranje gospodarske občinske zadeve, med temi tudi o gospodarstvu v tivolskem gozdu, o izpremembi voznega reda ter revizije tarifov cestne električne železnice i. dr.

Soglasno sprejeta sta bila tudi predloga

dal: saj se nisva nikoli razgovarjala o najinih srcih. Rajši sem te imel kakor vse na svetu. In še te ljubim, Mirta, kot najboljšo dušo, ki jo premore zemlja zame. Vidim, kaj si naredila v prtiličju, medtem, ko sem jaz spal! O Mirta, Mirta, prisegam ti, moja krivda ni, da sem jo srečal in da . . . Mirta, naj bom tvoj brat, naj te ljubim z bratovsko ljubeznijo. Saj boš ti tista, ki me boš tolažila, kadar jo izgubim za vedno. Mirta, sreč n bom v uri svoje smrti, ako boš ti pri meni, da mi zatisneš oči, kakor sem jih jaz zatisnil staremu Brabantu . . .“

Ob teh poslednjih besedah je Mirta vztrepetala. Vstala je. Plamen čistega veselja ji je obsijal obličje. In mislila je sama pri sebi:

„Nočem, da bi poginil! Jaz, Mirta, ga bom rešila. Ne ona: jaz! . . . Molčite“, je dejala resnobno. „Zdaj ni ura za to, da bi govorili o čuvstvih. Mislite na to, kako obranite sebe in mene!“

Šla je naprej, nesoča na rami zabojček, ki ga je bila napolnila z namleto dišavo. In ta dišava je bila poper.

Borever je občudovaje zmajal z glavo. Razumel je, kaj namerja. Šel je za njo in videl Mirto, kako kopiči slamo ob znojju omar, povrhu slame pa suha drva, ki jih je bila nanesla iz kuhinje. Poleg kletne zatvore je postavila gorečo voščenico.

Vrata so se razletela pod novim sunkom

finančnega odseka glede dovoljenja kredita za darila povodom streljanja planinskih polkov v Ljubljani ter kredita za darila povodom svetovne planinske avtomobilne tekme, katere se udeleži baje tudi brat nemškega cesarja. Tekme se udeleži 400 oseb z 100 vozmi, prenočevali bodo v Ljubljani. Pokloni se jim častno darilo v vrednosti 500 K.

Prekinjena javna seja.

Ker je današnji dnevni red izredno obsežen, g. župan ob četrt na 9. prekine javno sejo ter določi nadaljevanje na torek po Veliki Noči. Po prekinjeni javni seji se je vršila tajna seja.

**

Preostaja nam resnici na lubo le še konstatirati, da so se pri današnji seji klerikalci jako zmerno zadržali; če bi dr. Zajec ne uganjal svoje neslanosti, bi jih morali še prav posebno pohvaliti. Z mirnim, dostojnim nastopom bo opozicija mnogo več dosegla, kakor pa s prizori kot jih je doslej uganjala.

Ljubljana-Kranjsko.

„Pod svobodnim solncem“. Kakor se nam iz Novega mesta poroča, je sodišče izpustilo knjigoveza Seiferta, o katerem je „Jutro“ pred kratkem obširneje poročalo, da je zaprt, ker ni hotel pričati, kdo je pisec članka v „Dolenjskih Novicah“ pod zgorejšim naslovom. Seifert je v zaporu zbolel, vsled česar ga je sodišče pustilo, da se zdravi v bolnici Usmiljenih bratov v Kandiji. Ker ni izključeno, da za to oboletstvo tiči kak Peganov zajec, je Seifert tudi v bolnici pod nadzorstvom. Pri količjak izboljšanju, bo Seifert zopet povabljen k sodišču. Te dni so imeli radi tega članka pri sodišču opraviti tudi vsi najvišji člani klerikalne „Meščanske zveze“ in to so: Cipko Anto, Matematikus, Pater Pavel in katehet Ažman Oče Štembur se strašno jeze, da je bil Ažman tako nepreviden, da se je predaleč dvignil „Pod svobodno solnce“ in da je sodišče ta dvig ocenilo na 200 K. Tudi čez to oče Štembur zabavlja, da se dr. Pegan preveč „ekspleniira“ kakor pravijo oče Štembur, za to čudno rec „Pod svobodnim solncem“. Pred Peganom zdaj ni nihče varen, kdor ima pri sodišču kako večjo besedo. Vse kljube je že polomil od predsednikovih do vrat preiskovalnega sodnika. Roti se, češ, če tukaj nič ne opravim, pa grem magari na Dunaj, moje nedolžne kliente ne pustim „Pod svobodnim solncem“. Ste slišali gg. liberalni odvjetniki, vzemite vzgled po svojem tovarišu!

Vavtovski župnik Zakrajšek popravlja.

„Jutro“ je priobčilo dne 9. februarja iz vavtov ke župnije došlo poročilo pod naslovom »Volilni slepar v talarju«. Poročilo, ki ga zaradi imenitnega župnikovega popravka ob priliki še enkrat ponatisnemo, se peča z župnikom Zakrajškom kot volilnim agitatorjem. Ker je poročilo došlo iz povsem zanesljivega vira, smo čakali, kaj bo župnik odgovoril. Minil pa je dan na dan, minil je

bruna in zaječala kakor človek, ki je ranjen na smrt; še so se upirala hrabro v svojih tečajih, toda njih moči so bile pri kraju. Na česti je zaklacial rezek in osoren glas povelje:

„Pozor! Vderite v hišo!“

„Poljubi me, Mirta, sestra, poslovi se od mene!“

Mirta mu je pomolila čelo in zamrmrala:

„Obvaruj te Bog!“

Vrata so se zrušila z jekom, ki je hotel reči:

„Storila smo, kar smo mogla!“

Trije možje so planili v vežo, z meči v rokah. Trije drugi so jim sledili. Kakor bi trenil, je bil ves železni škadron v dvorani; brajce mize in stole v stran, je navalil brez besede na Roajala de Borever. Njegov rapir je zažvižgal in se iztegnil trikrat po vrsti naprej. Začulo se je troje grgrajočih jekov. S krvavim mečem v roki se je vzravnal Roajal de Borever. Njegov obraz je bil strašen, oči so mu plamenele, ko je zakričal:

„Borever! Borever!“

Jedva je izustil ta bojni klic, že je stopil zopet v parado; zavihtel je orožje z bliskovito gesto — takrat pa je zaorilo divje, zmagovalno kričanje napadalec: rapir se je bil zlomil!

„Razorožen! Razorožen!“

LISTEK.

Ljubimca pariška.

(Nadaljevanje „Nostradama“.)

VI.

Merjasec zajet.

„Bravo. Vsa glava mi je prazna. Morda zato, ker imam popolno srce.“

Mirta je prebledela ob tej besedi. Borever je odšel veselo v prtiličje. Trenotek nato pa je priteknel nazaj, z nagrbanceni obrvmi, skočil k oknu, gledal nekaj hipov, obrnil se nazaj in opasal svoj rapir. Ko je Mirta pogledala v njegov obraz, je vztrepetala: vse poteze so mu plamenele. Izpregovoril je s kratkimi, hripavimi besedami:

„Prijeti me hočejo. Vidiš, Mirta, to traja od včerajšnjega dne. Gonili so me kakor žival. Rešil sem se jih, Mirta. Pa so zopet tukaj. Smrt je tukaj. In zakaj, Mirta? Ali veš, kdo me tira, kdo me goni, kdo hoče mojo smrt? Oče nje, ki jo ljubim!“

Mirta ni rekla besede. Sklonila je glavo. Dve solzi sta ji pogledali iz oči . . . V mislih je slišala velik šum: bilo je rušenje njenih ljubezenskih sanj, ki so poginjale v tem trenutku. Borever je videl to. Videl je in razumel! Strašni srd, ki ga je stresal, je

mesec februar, tudi ves marc, a nobenega duha o kakem popravku. Klerikalci imajo svojo „Obrambno društvo“ ki zbira vse kritike neklerikalnih listov ter jih razpošilja na naslova prizadetih. Ti se morajo potem opravičiti z ozirom na osebito „napada“. Včasih pa se zgodi, kot se je zgodilo v tem slučaju. Še le v torek 2. aprila je „Slovenec“ priobčil župnikov popravek na notico, koja bila v „Jutru“ že 9. februarja. Značilno je, da župnik svoj popravek datira z dne 16. marca. Mi smo to zadevo izročili dotičnemu g. dopisniku in upamo, da bo bolj točen, kot je bilo „Obrambno društvo“ gospodov, ki niso volilni sleparji v talarju.

Ljubljanskega glavnega poštarja uraden list „Slovenec“ odgovarja v torkovi štev. na notico, ki jo je g. Štrukelj čital v nekem listu o novih poštah nabiralnikih. Ker je slučajno „Jutro“ tisti „neki list“ ki je sprožil vprašanje o novih poštah nabiralnikih in ker je ta „neki list“ med tem časom zopet dal novo priliko g. Štruklju rešiti tudi vprašanje dostavljanja pošte ob levem bregu Ljubljanske, hočemo počakati, da g. Štrukelj kot poštni nadoskrbnik v Ljubljani prečita v „nekem listu“ še to drugo vprašanje, na katerega naj nam odgovori v svojem „uradnem“ listu ki izhaja ob desnem bregu Ljubljanske. Doslej namreč nismo vedeli, da bo do izvolitev v občinski svet še vedno „neodvisni“ g. poštni nadoskrbnik postal kot občinsko svetnik odvisen le od dobre volje klerikalne stranke in neumnosti liberalne podpore odvisnega lista. G. Štrukelj veste kaj, da Vas je škoda, ampak Vam že bolje kaže taka odvisnost.

Ne strahuj tujih otrok! O linčanju Antona Brajerja v Vrbičevi trgovini smo že povodom prve razprave nekoliko poročali. Iz zadnje razprave pa posnemamo: 11 letni bratec Antona Brajerja je šel v kazino po odrezke za svojega očeta. Ker pa odrezkov ni dobil, se je vračal z 20 vin. nazaj. V veži pa so imeli drugi fantje, med njimi tudi njegov brat opraviti s smrekovino za božična drevesca. Mali Brajer je vzel eno vejo in z njo mahnil ravno v trenotku, ko je prišel sluga iz Tonhalle v vežo. Ker je ta mislil, da ta udarec njemu velja, je dečka udaril z zvezano žico po nogah, nato pa odšel. Malega Brajerčka pa je ta kazen razjezila in sklenil je v družbi brata in še enega fanta počakati na vrnitev sluga. Čakali so ga v „Zvezdi“. Ko se je sluga prikazal, so ga dečki zaželi bombardirati s kepami. In to se je ponavljalo do Kančeve trgovine v židovski ulici. Tam pa je slugi to kepanjo vendar le preneumno postalo in ubral jo je za dečki, ki so bežali proti Turjaškemu trgu. V tem trenotku pride tam doli tudi neki Kop, ki je v dobri veri, da so dočki kaj zlega storili, prijel, prvega, ki mu je bil pri roki. Med tem pa je tudi sluga prijel Antona Brajerja in ga tiral v bližnjo Vrbičevo trgovino. Ker je sluga rekel, da dečke izroči policiji, mu je Kog pomagal dečka držati. Sklenila sta mu roke zadej in med tem ko ga je Kop držal, ga je sluga tolkel to pa boje le za to, ker je fant tak grdo preklinjal. Pred Vrbičevo trgovino se je zbralo polno ljudi ter poslušalo vpitje linčanega fanta. Priletelo je tudi nekaj kamnov v trgovino, potem pa so vrata zaprli. Dasi je bilo pred trgovino čim dalje [več] ljudi, ki so glasno obsojali ta ostuden prizor, ni bilo odkake policije ne duha ne sluha. — Mali bratec je zunaj vpil, naj mu izpuste brata ven, to da tega so še vedno držali notri v trgovini. Fant se je zvijal in se hotel z vso silo rešiti svojih dveh „policajev“, pri čemer je za glavo telebnil ob sod in na tla ter se do krvi pobil po obrazu. Priče tudi pripovedujejo, da so slišale nekoga vpiti: te bom pa zvezal,

Hotel »Balkan« v Trstu

priporočamo najtopeje vsem Slovencem, ki prihajajo v Trst. Shajališče vseh Slovanov. Nov hotelir.

„Primate ga!“

„Naprej!“

Kakih osem se jih je zakadilo nadenj. njim za hrbtno drugih osem, stopajočih nebrizno po truplih padlih tovarišev, ki so ležali v rdečih mlakah krvi. Roajal se je umikal proti nasipu, ki ga je bila napravila Mirta iz omar. Kriku je sledilo molčanje, polno tesnobe. Sli so nadenj, res. In on je bil razorožen. Umikal se je. Toda ta izpačeni obraz, to bitje, v čigar sleherni gesti je prežala smrt, te oči, ki so izsipale posmeh in izzivauje, so jih navdajale s strahom.

„Grom in strela krvava!“ je zarjul Ronšrol. „Primate ga vendar!“

Vsa tolpa se je pognala naprej: dvajset iztignjenih rok, dvajset mečev, ki so polnili krčmo s svojimi mrtvaškimi bleski — vse tiho kakor v grobu — in zdajci besno umikanje, divji beg, srdite kletve in kliči: „Moje oči! Slep sem! Nič več ne vidim! Pomagajte! Vode, vode!“

Poper! . . .

Mirta je razspala svojo mano iz polnih

še ne boš pri miru. Ni se dalo pa ugotoviti, jeli to grozil trgovec Vrbič sam, ali kdo obeh mož, ki sta fanta držala. Pravijo pa, da se Vrbič fanta ni dotaknil. Med tem je šel mlajši brat po mater in policaje. Še le sedaj so krvavečega in pobitega fanta izpustili in ga izročili materi. Zdravnik je konstatiral lahke telesne poškodbe, radi katerih je bil Petroč obsojen na 10 K globe in na stroške. Petroč pa je prijavil pritožbo; najbrže misli, da ga bo deželno sodišče za vse to kar je z dečkom počenjal, oprostilo. Da izveste, kako narodni so nekateri naših trgovcev, moramo temu slučaju še dostaviti: Ker smo v prvem poročilu morali omeniti, da se je ta dogodek vršil v Vrbičevi trgovini, o čemer je cela Ljubljana govorila, je Vrbič sklenil „Jutro“ tožiti. Zakaj, tega ne vemo, dali pa smo mu na razpolago, da izvede svoj naroden čut proti listu. Ko je iz našega pišma razvidel, da vemo za njegov načrt, ga je opustil, češ, da mu je nekdaj — štrono zmešal. Brez vsakega drugega kamentarja!

Le zdravnika ne! Iz Toplic na Dolenjskem se nam poroča: Pretečeni mesec je povila Marija Markovič iz sosednje vasi Podturna. K porodu si je dala poklicali sosedo. Ker pa jo je kmalo po porodu zbolelo na mrzlici, je poslala po babico iz Poljan. Ta je res prišla in ko je videla da je bolnica slaba, ji je kar naravnost povedala, da bo treba zdravnika poklicati. Bolnica pa o zdravniku ni hotela nič slišati, češ, bo že bog dal, da bo bolje. Ker pa ji je le slabše prihajalo, je poslala po župnika. Preden pa je župnik prišel, je bolni porodnici odtekla kri, nakar je nastopila smrt. Čez 14 dni je za ta dogodek izvedelo orožništvo. Vsled orožniške ovadbe je sodišče ukrenilo, da se umrla Markovič izkoplje v svrhu natančne obdukcije. Došla sodna komisija je ugotovila, da je nesrečnica umrla vsled počasnega izkrvavljenja. Kakor slišimo bo sodišče pozvalo zdaj še glavarja ter nesrečne hiše ter mu bo najbrže kaj na uho povedalo, da ima v takih slučajih vedno mož skrbeti za zdravniško pomoč.

Tatinska družba na ljubljanskem živilskem trgu. Kakor nam je iz doslej prijavljenih slučajev razvidno, mora na ljubljanskem živilskem trgu te dni večjega prometa obstajati neka tajna tatinska družba, ki tamkaj sistematično dan za dnem uganja svoj nečeden posel. V največ slučajih je prodajalkam denar ukraden iz žepa, ne da bi vedele, kdaj in kako. Kakor prejšnje dni, je tudi v torek kolikor nam doslej znano, bilo trem ženskam vkradena večja vsota denarja. Eni je bilo vkradeno 10, drugi 15, tretji 20 K. Nekatero ženske so tako neprevide, da imajo denar zavezan v kaki cunji ali robcu, ki ga polože v posodo, iz katere prodajajo svoja živila. Med tem ko dva izbirata, prav lahko tretji neopaženo izmakne zavezani denar. Naloga mestne policije bi bila, tem tatvinam posvečati večjo pozornost. Ta teden so na trgu itak že dovolj draga živila, take tatvine pa jih kolikor še bolj podraže, ker se kmetice iz kraja okradene sosedne ne upajo na trg. Način teh tatvin da sklepati, da jih ne vprizarja en sam in da mora tu biti na delu kaka „boljša akcijska“ družba.

Čuden konec zastavnih listkov. 21. letni Adolf Mlinar iz Vodmeta je pred enim letom našel dva zastavna lista v vrednosti 92 K. Za 86 K je bila zastavljena zlata ura, za 6 K pa ženska obleka. Mlinar je to najderino takoj prijavil na policiji na sv. Petra cesti. Ni pa hotel tam pustiti listkov, in policija je pozabila to najdenino razglasiti. Preteklo je leto dni, izgubitelj ozir. lastnik teh zastavnih listkov se pa le ni zglasil. Na dan, ko bi imele zastavljene stvari že zapasti, je šel Mlinar v mestno zastavnico in si pustil rešiti uro in obleko. Ravno ko ogleduje zlato uro, ki se mu je prav dopadla in se je v duhu že veselil kako se bo z njo postavil, pa pride v zastavnico lastnik ure. Takoj je spoznal svojo uro, poklical stražnika, ki je Mlinarja aretiral. Namesto da bi bila slavna policija to zadevo, katere usodni konec je tudi ona zakrivila, lepo uredila doma, je stvar izročila sodišču. Še le sodnik je bil

prgišč! Naravnost v oči jo je škropila, kolikor so ji dale moči!

„Sekire!“ je dejala nato hladnokrvno. Borever se je okrenil, zagledal sekire, zarjul, pograbil eno izmed njih in planil v boj. Kar je sledilo, je bilo strašno. V vrvečem metežu, med žvenk-tanjem jekel, med kletvami in rohnjenjem se je slišalo zamolklo treskanje razbitih glav in presunljivo ječanje zadetih na smrt. Kri je vrela v potokih — kakih dvanajst mož se je valjalo na tleh v poslednjih krčih — z besnimi lučaji je Mirta slepila napadalec — sekira in rezala — in v tem nepopisnem hrupu je zvenel kruti klic, podoben besnemu rjojenju bojnega boga:

„Borever! Borever!“

Zdajci pa je padel za omaro, in sekira mu je padla iz rok . . . Lagard ga je bil zadel z besnim udarcem in ga podrl na tla.

toliko obziren, da v Mlinarju ni mogel najti kakega hudodelca in ker so tudi priče potrdile Mlinarjevo izpoved, kako je prišel do listkov, je bil oproščen vsake krivde. Le uro in drugo blago je moral lastniku vrniti nazaj.

Iz Simon Gregorčičeve ljudske knjižnice o Ljubljani se je izposodilo v prvem četrtletju l. 1912. 4751 knjig in sicer: januarja 1722, februarja 1429 in marca 1600. Povprečno na dan 52. Knjižnica šteje 3934 knjig. Na tem mestu bodi izrečena iskrena hvala gg. Planincu, Maticu in Tomcu za podarjene knjige. Posebno še gospodu Maticu iz Borovelj, ki je podaril nekaj angleških knjig. — Da bi našli mnogo posnemovalcev.

Mestna hranilnica ljubljanska. — Meseca marca 1912. uročilo je: 1581 strank K 843.818-20, 1714 strank pa dvignilo K 952.042-70. Stanje ulog koncem meseca 1912. K 42.031.217-41. — V l. četrtletju 1912. se je hipotekčnih in občinskih posojil: plačalo K 711.680—; vrnilo K 396.928-76. Stanje posojil K 35.043.677-81.

Uboj. Kakor smo že poročali, je Jože Rožman iz Karteljevega s kuhinjskim nožem sumil v trebuh mladega je le novoporočenega moža Franceta Florjančiča. Težko ranjeni je v bolnici usmiljenih bratov umrl. Sodno raztelesenje je dognalo, da je storilec prerezal čreva in obisti. Surovinca so seveda dali pod ključ in pride pred prihodajo poroto.

Preplašeni konji. Ko je hlapec trgovca Jelačina z Dolenjske ceste peljal prazne sode po Dunajski cesti, se je ena ročica pri vozu omajala in padla na tla. Za njo pa je padel tudi hlapec, ki je sedel na sodu in sicer sta obaj vkupaj zdrknila na tla, hlapec in sod. Vsled tega pa so se konji prestrašili, ter dirjali proti Tržaški cesti. Tam pa so butnili ob mitnico, tako, da se je drog prelomil, pri čemer so se konji zelo pobili in poškodovali.

Pozor, kdor ima na oknih rože! Okrasiti okna svojega stanovanja z rožami, to je gotovo lepo in mi to okrašenje vedno in vedno priporočamo. Treba pa je paziti, da so na oknih nastavljene cvetlice primerno zavarovane pred nepričakovanim hudim vetrom, sicer se zna zgoditi iz te lepe čednosti tudi nelepa nesreča. Tako bi se bilo kmalo zgodilo te dni da Dunajski cesti pred hišo št. 32. V torek kakor znano, je pihal močan veter, ki je podrl nekaj cvetličnih posod iz drugega nadstropja na tla ravno pred nekega mimoidočega gospoda. Le sreča je hotela, da se ni zgodila kaka — nesreča. Torej pozor!

Ne linčaj, ne strahuj tujega otroka! — Slučaj linčanja nedoletnega Brajerja iz Ljubljane v Vrbičevi trgovini na Turjaškem trgu, o katerem smo že poročali, se je končal v soboto dopoldne pred okrajnim sodiščem tako, da je bil P. obsojen na 10 K globe. K tej raspravi se še povrnemo.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Vesela družba v Limbuškem župništvu in en cekin za 10 K. Ga. Vučnik in g. D. Mohar sta nabrala v kavarni v Šiški 7 K 06 v. G. Fr. Natek, poštni oficijal v Celju, je poslal 14 K, katere je nabral v veseli družbi pri „Zvezdi“ v Celju na čast vrlemu rodoljubu g. S. Wuttu „za našo dično in prepotrebno Ciril-Metodovo družbo“. — Vse za narod! Hvala! Podružnica C. M. na Viču deluje plodonosno, vzorno. V zadnjih dveh mesecih je nabrala: 150 K 50 v članarine za letošnje leto, 43 K 05 v zaostale članarine za l. 1911. 200 K kot del dobička veselice z dne 10. 2. t. l. in 20 K 34 v iz nabiralnikov. Gdč. Ana Sajatova in učenc Bruno Boštnik sta darovala veliko število rabljenih poštinih znamk. Marljivi C. M. podružnici na Viču: Iskrena hvala!

Malega Janezka kurje iz petelinje kupčije. Skubičeva mama v Dobrunjah je pošiljala svojega nadebudnega sinka Janezka v vsaki dan v bližnji gozd trsje nabirat. Janezek je res odhajal od doma, toda spotoma si je materino povelje takole predugačil: Mama lahko dobijo za kurjavo kaj boljšega kot je trsje in jaz sem za kaj boljšega ustvarjen kakor pa gozdu trsje nabirat. Naši sosedje okrog imajo toliko kokoši odveč, kakaj bi si jih nekaj ne izposodil za se? Oče župan Korbar na primer ima že nekaj odveč perutnine. Tako kot je Janezek mislil, je kmalo tudi storil. Očetu županu Korbarju je oja šal skrb za 6 najlepših kokoši. Pri nekem bližnjem sosedu pa si je izposodil 2 petelina. Janezek, čeravno je še le 12 let star, vendar ni neumen dečko. Pogruntal je, da ob velikonočnem času, ko hoče tudi vsak berač kaj mesenega čez ponev vreči, ne more biti prenaprčna kupčija s kokoši in petelini. Ker mene veliko ne stanejo, si je Janezek mislil, jih lahko tudi malo ceneje dam in malo konkurence na ljubljanskem trgu, kjer je vse tako prokletno drago, ne bo nič škodilo. Tudi ta svoj načrt je Janezek do podrobnosti izvršil. Najpreje je nesel županove kokoši v Ljubljano, pa jih je prodal po 40 vin. Lepo Vas prosimo, kdo bil bi tako neumen, pa si ne bi privoščil županovo kokoš za 40 vinarjev. Glede petelinov, ker so bili Janezkovega spola, je imel Janezek višje načrte. Enega je prodal za 1 K 80 vin. dru-

gega pa za 70 vin. So pa ljudje na svetu, ki celo vruga izvohajo, nikar pa take brilantne kupčije, kot jih je uganjal mali Janezek s svojimi, to se pravi z „izposojenimi“ kokoši in petelini. Da rabimo „strokovni“ izraz: Stvar je prišla na dan. Roki pravice se je čudno zdelo, da bi Janezkova mati prav nič ne vedela o Janezkovih kokošjih in petelinjih kupčijah. Pozvana je bila kot osumljenka pred gospoda sodnika. Pa je povedala, da je Janezka le pošiljala po trsje v gozd, nikakor pa ne po županove kokoši, o katerih ni prav nič vedela. Ima 8. otrok in ji pri tem številu ni mogoče na vsakega posebej paziti. Da bi bil pa Janezek tako prebrisan, da je zrel že za take kupčije, to ji niti v sanjah ni padlo v glavo. G. sodnik ji je to tudi vrjel in jo oprostil. Janezek pa bo nemara za piruhe povabljen na Rakovnik, kjer bo lahko študiral nehaležnost tega sveta, ki ne mara nezakaznovo za tako po ceni kokoši in peteline.

Kajn in Ahel v mnijaturi. V Sp. Kašlju je, 20 letni Ivan Dovč svojemu očetu poneveril 1 K denarja, nato pa pobegnil k svoji teti Mariji Sluga v sosednj vas. Tam je pomagal kozolec podirati. O tem je izvedel mlajši brat Jernej in se podal do brata, da ga zopet domov pripelje. Dobil pa je brata ravn pri južini. Ivan je imel pred seboj tudi pol litra špirita, iz katerega je naredil liter žganja, „ta boljšega“ seveda. Ko je bila pijača gotova, sta se je lotila oba brata in njo tudi po bratovsko pognala do zadnje kapljice po grlu. Da po tej pijači nista mogla biti trezna, to se razume. Če pa so kmečki fantje v takem razpoloženju, so razpoloženi tudi za tepež. Prijatelj, ali magari tudi lastni brat gori ali doli, to jim je vseeno; vsaj kar je katoliškega pri njih, to je le zunaj, notri pa je srce prazno lepih čednosti krščanstva. Tako je bilo in bo še v tisočih slučajev, tako je bilo tudi med tema katoliškima bratoma. Jernej je Ivanu prigovarjal naj gre z njim domov, češ, vsaj je oče pozabil na tisto krono in ne bo prav nič hud zaradi te krona. Za Ivana pa bode tem bolje, čim. preje pride domov. To je bilo gotovo lepo od brata Jerneja. Toda Ivan, ki si je svojega „ta boljšega“ veliko več privoščil in ga je za to imel tudi veliko več pod kapo, se je razkačil nad svojim bratom „zagrabil poleno in udaril Jerneja s tako silo po glavi, da mu je črepinjo prebil in je brat moral v bolnico. Ker pa se je to zgodilo med brati in je bil Jernej res zelo hudo pijan, je sodišče izreklo nad njim najmilejšo pokoro na 48 ur.

Trst-Primorje.

Iz delavskih kvogov smo prejeli: Dovolite mi, da izpregovorim z ozirom na večerajšnji notico „da ne bo pomol!“ par vrstic. Vsak človek mora priznati, da imamo slovenski delavci v Trstu veliko nasprotnikov, ki nas hočejo podjarmiti. Torej, kaj je potem naša naloga? Mari ta. da se med seboj kavsiamo in tepemo? Ne. Mi moramo skupno nastopiti proti našim tlačiteljem, proti našim smrtnim sovražnikom, ki nam žele pogin. Ako se bomo slovenski delavci med seboj sovražili, bodo slavili zmago oni, ki bi nas radi v žlici vode utopili. Sovraštvo mora torej iz naših vrst. Naloga obeh društev je torej, da v tem smislu delujete. Izobražba je potrebna, ker človeka dviga iz prahu v višavo. Potrebna pa je tudi strokovna organizacija, ki ima namen delavstvu priboriti v okvirju današnjega družabnega reda boljše življenje. Moje mnenje je, da sta potrebni obe društvi in da se medsebojno podpirata. To je tudi mnenje vseh pametnih. So sicer nekateri, ki imajo pred očmi osebno sovraštvo, ki bi radi, radi kake malenkostne osebnosti rušili in zopet rušili. Takih je pa malo; niti ne pridejo v poštev. — Večina pa misli tako, kakor je bilo napisano večeraj v „Jutru“. In to je razveseljivo. Na tej poti moramo naprej in doseglji bomo marsikaj. Zato naj vsak agitira za „Narodno Delavsko Organizacijo“ in „Slovensko delavsko izobraževalno društvo“ in v kratkem se bo pokazala moč skupnega dela. Kakor se sliši, nasprotnike narodnega delavstva to silno boli, da se je delavstvo poprijelo z vso vneto strokovnega in izobraževalnega dela. Zelo bi se oni veselili ako bi opazili med nami nespornost in ljubezen. To veselje jim pa ne pustimo. **Delali bomo tako kakor je prav in se nikdar ne bomo več prepirali med seboj. Delavec.**

Krčmarčina mošnja. Na zahtevno krčmarice Marije Gava, ki ima krčmo nekje v ulici della Barriera vecchia, je bil v kavarni „Reclame“ aretiran 25 letni težak Fran Ciuk, doma iz Trsta, stanujoči v ulici Paolo Diacono št. 6. — Marija Gava ga je dala aretirati, češ, da ji je v krčmi iz neke omare ukradel mošnjo, v kateri je imela 16 kron denarja in razne druge predmete v skupni vrednosti 9 kron. Ciuk je sicer protestiral proti tej obdolžitvi in trdil, da je nedolžen, ali vendar mu niso verjeli — ter so ga pridržali v zaporu.

Nadležnež in nasilnež. Predsinočnjim je 24 letni Kristjan Sulčič, doma iz Trsta in prenočujoči v ljudskem prenočišču v ulici Pondeares s svojim vpitjem in razgrajanjem

v kavarni „Diana“ tako nadlegoval goste kavarne, da je morala voditeljica kavarne, g. Jospina Drioli, potem ko ga je opetovano zamen pozvala na red, poklicati redarja, ki je Kristijana porabil, naj odide iz kavarne in pusti miru v druge kristjane. Ta čudni Kristijan je pa najprej dvignil stol in z njim se zapodil vanj — in ga udaril s pestjo v prsa ter ga slednjič še prav pošteno opsoval. Seveda ga je sednjič redar ukrotil in ga odvedel na policijo, kjer so ga vzeli na zapisnik in ga potem poslali s spremstvom v hotel „Tigor“.

Narodna delav. organizacija.

Skupina Lloydovega arzenala N. D. O. sklicuje za danes, 4. t. m. ob 6 in pol uri pop. shod v prostorih N. D. O. pri sv. Jakobu.

Skupina Lloydovega arzenala N. D. O. sklicuje za danes, v četrtek, 4. t. m. ob 5. in pol pop. shod v prostorih N. D. O. pri sv. Jakobu. Delavci! Prihitite vsi do zadnjega na shod, kajti razpravljati imamo o važnih stvareh!

Delavci tehničnega zavoda pri sv. Marku so vabljeni na shod, ki se bo vršil jutri v petek, 5. t. m. ob 6. uri zvečer v prostorih N. D. O. pri sv. Jakobu. Delavci, trpin! Pokažite s pridno in neumorno agitacijo, da znate ceniti in uvaževati moč organizacije. Na jutrišnji shod pridite vsi do zadnjega, zlasti pa glejte, da pripeljete na shod vse one, ki so najbolj zaspani in nezavedni, da jih zbudimo in jim odpremo oči, kajti vsakega poedinca moramo pritegniti v našo sredo. **Torej na delo!**

Iz Gorice smo prejeli: Na Travniku tik vojašnice ima neki čevljar svojo trgovino, nad katero se blišči napis: Giovanni Ussai calzolaio. K njemu zahajajo tudi mnogi Slovenci, kakor bi ne bilo slovenskih čevljarjev v Gorici, temveč podpirajo tega zagriženca, ki je vpisal celo svojo družino za Lahe, doma občuje samo laški, otroci mu zahajajo v laške šole i. t. d. Mož sovraži vse, kar je slovenskega, samo slovenskega denarja ne. Dobro bi bilo, ko mu Slovenci niti svojega denarja ne bi več prinašali.

Iz Gorjanskega, 1. aprila 1912. Vsako pomlad, ko se odene naše sadno drevje v pestro odejo cvetja, videvamo neko gospodično iz bližnjega Komna sprehajati se po našem polju ter prav na vandalski način lomiti cvetoče veje sadnega drevja, zato da si za par dni okraši stanovanje. — S koliko muko in trudom si vzgojimo sadnega drevja, koliko potnih srag je omočilo to drevje — do časa, da je cvetelo, a tu pride v mestu vzgojena ženska in nam polomi vspeh našega dolgoletnega truda! Apeliramo na njeno razumnost, da naj vendar neha s tem brezvestnim početjem. Ona se ni nikdar trudila, nikdar ni poskušala s svojim trudom in pridnostjo vzgojiti si sadnega drevja, a ker biva že toliko let med našim dobrim narodom, morala bi malo opazovati njegovo delo, njegov trud in njegove cilje pri tem delu. Pomisli naj, da s tem, da odloži vlijice za lepim breskvinim, hruškinim jabolčnim cvetjem, ni vtrgala samo cvet pomisli naj, da je vtrgala tudi sad in ne samo enega leta, ampak za mnogo let. Dobijo se sicer ljudje ki v svoji prirojeni dobroti dovolijo boljše oblečenim ljudem, da si smejo trgati cvetje, a sveta dolžnost inteligentov je da ne zlorabljajo te ljudske dobrote ali bolje povedano, mehkohe. Kaj nam koristi vtrgano cvetje? Dva, tri dni nam krasi stanovanje in potem uvene in pride na gnoj. Pusti naj tudi ta gospodična naravi svoje. da: rasti, cveti in rodi!

Iz Brega. Kdor govoriti kaj ne ve, o vremenu kramljati on poine. Marsikdo bo mislil, da se tudi meni tako godi, a lahko bi pokazal, da imam mnogo pisati iz našega krasnega Brega. Vendar začnem z vremenom, da ostanem zvest gorej navedenemu pregovoru. Zima, ki je ravnokar prešla, je bila izvanredno mehka in mokra, da niso mogli kmetovalci niti v polje, — zato je zaostalo mnogo, mnogo dela. Gorje je bilo onemu, ki je moral hoditi po naših občinskih cestah, kajti gaziti je moral do kolena v blatu in v nekaterih vaseh je bilo tako, da se je komaj pregazilo od hiše do hiše. Kedo je bil temu vzrok? Vreme, zakaj ni pihala burja, pa bi ne bilo blata in kaluž na cestah! Nikdo naj se ne predrzne trditi, da je zato odgovorno tudi naše županstvo; kajti ono vrši vestno svojo dolžnost in vsako leto preudari gotovi znesek za popravila in vzdrževanje občinskih cest in potov. Ali ni to dosti? Kam se je porabil ta denar, bomo zvedeli, kadar bodo računski sklenjeni in jaz mislim, da nam je to zadosti. Torej ti presneta burja zakaj nisi pihala? Mislili smo, da bo to zimo popihala še druga burja in odpihala marsikoga iz občinskega zbora, a tudi ta ni hotela zapihati. Županstvo je pridno pošiljalo jeseni svoje

uradnike v Koper, kjer so bojda prepisovali izkaz davkoplačevalcev, da se na podlagi tega sestavi volilne imenike. Sliši se, da so volilni imeniki že sestavljeni, da stane njih sestava okroglih tisoč kron, a da jih misli vsled tega županstvo prihraniti samo za se in da občinske volitve ne bo še najmanj eno leto, da zgube sedanjim volilni imeniki veljavo ter da bo treba zopet novih. Koliko je resnice na tem govorjenju, se ne da doznati, a ljudstvo trdi, da je tako, da sta tako sklenila boter župan in boter tajnik.

Iz Volosko-Opatije.

„Casino des Entragers“ ali Opatijski „Montecarlo“. Kako čudne nazore imajo gotovi ljudje o Opatijski igralnici, nam pač dokazujejo razna hvalisanja o dobrotah, ki jih ta Casino v Opatiji deli. Če ta „Casino“ priredi kakšno predavanje ali zabavo v korist Opatije same oziroma njenih prebivalcev, gotove osebe že kar nemorejo prehvaliti plemenite (?) svrhe tega društva. Poglejmo pa malo zakulisno delovanje Casina, oziroma pravi namen „Casina des Entragers“. To je igralnica ustrojena po istem sistemu kakor ona v Montecarlo. V nji se igra za velike vsote in tudi za velikanske vsote. Redki so tisti, ki kaj priigrajo. Na ogromno število je ki izgubijo včasih tudi vse svoje premoženje. Da „gešeft“ hriljantno nosi, je najboljši dokaz to, da je okoli tega zlatega korita, katelega v polni meri napolnjujejo seveda letovisčarji, cel kup ljudi, ki vsi gospodski živijo in vlečejo na tisoče kron mesečne plače, o dobičku gospodarjev tega korita — se pa sploh nič ne ve, a biti mora naravnost ogromen. Kdor celo to koritarstvo dobro premisli in vzame v ozir kdo v glavnem napolnjuje tem ljudem žepa, mora pač priti do zaključka, da letovisčarji, ki pridejo v Opatijo. Pozabiti pa seveda ne sme na dejstvo, da vsak človek, ki se odpravi v Opatijo že naprej odloči, koliko časa bo tam ostal in koliko denarja bo z seboj vzel, oziroma si ga dal nakazati za potrebo že naprej odmerjenega časa. — Ko pa ta človek pride v Opatijo, zaide v „Casino des Entragers“ — takih je vedno več kakor dovolj — zaigra ves denar in se mora namesto po 2, 3 ali tudi več tednih, takoj vrniti suh domov. Če se še kedo najle, ki bi rekel da ima Opatija oziroma nje prebivalci od takih ljudi kakšno korist, bi si moral pač priznati, da je patentirani norec. Rali navedenih dejstev „Casino de Entragers“ pač ni nikakšna dobrota za Opatijo, ampak naravnost ogromna škoda, kolera, ki bi se jo moralo na vsak način odstraniti in bi bila tudi gotove gospode dolžnost, da ukrenejo potrebno, da se temu najnovejšemu opatiškemu zlu stopi na rep in se ga pošlje tja kamor spada. Drugič bodemo pa malo bolj krepko prijeli za ušesa faktorje, katerih dolžnost bi bila, da taka zla iz Opatije iztrebijo.

Slovensko izobraževalno in podporno društvo v Opatiji. O tem društvu imajo nekateri ljudje čudne pojme in jim gotovo ni ljubo, da društvo tako krasno napreduje. — Ker pa na našo srečo ni mnogo takih teličkov v naših slovanskih vrstah ostanemo radi gotovega slučaja za danes še samo pri tem, drugič se bomo pogovorili pa bolj jasno.

Urad Slov. izobr. in podp. društva v Opatiji. Urad kakor knjižnica bo otvoren od 9. aprila t. l. naprej vsak dan od 6—8 ure zv. kar naj gg. člani in članice blagovolijo vzeti v vednost.

C. kr. slovenščina. C. kr. okrajno glavarstvo v Voloski je izdalo odlok z dne 6. februarja t. l. št. Vet. 20-2-1912. s katerim odlokom naznanja, da se je pojavila v Voloskem okraju steklina pri psih, radi česar morajo imeti vsi psi nagobčnike. Ker je pa v Voloskem političnem okraju nad 2200 Slovencev, se je to pot slavno c. k. okrajno glavarstvo spomnilo, da je treba to tudi v slovenskem jeziku povedati, kar se mu pa ni posrečilo. Tam že čisto na kraju tega odloka se je napisalo neko klobasarijo, ki sploh ni nobenemu jeziku podobna, sodeč pa po nekaterih besedah se je hotelo tudi Slovence malo žaliti, ah purdon! opomniti na pasjo steklino in nagobčnike. Mi pa kar nemoremo verjeti, da bi c. kr. okrajno gla-

varstvo v Voloski-Opatiji ne vedelo, da je v okraju Slovencev po številu za Hrvati več kakor pa Italijanov in Nemcev skupaj in kar v glavo nam ne more iti, kako se more tako klobasarijo napisati in jo javno prikazati kot slovenski jezik. Toliko smo menda vseeno vredni, da se nam vsaj v takih slučajih ne bo delalo krivice, z vrivanjem pasje slovenščine.

Tu,ci v Opatiji. Opatijo-Volosko je obiskalo od 1. januarja do 27. marca t. l. 12638 oseb, od 25. do 27. marca jih je prišlo 708 a 27. marca je bilo v Voloski-Opatiji nastajenih 4318 gostov.

Štajerska in Koroška.

Prijet železniški ropar. Znanega poglavarja železniških tatov, Dušana Svetanoviča so konečno vendar ujeli ter odvedli 29. marca na okrožno sodišče v Celje. Ostali člani železniške tatinske bande, ki je opravljala na progah južne železnice Zagreb—Zidanimost in Celje—Trst svoj tatinski posel, so bili obsojeni, kakor je občinstvu že znano, meseca februarja t. l. pred celjskim porotnim sodiščem na večletno ječo. Tudi znani Svetanovič je bil prijat na kolodvoru v Vidmu na Štajerskem od železniških uslužbencev, ali posrečilo se mu je iz čakalnice postaje v Vidmu uiti. Od tega časa se je zadrževal večinoma v Zagrebu, kjer ga je oblast konečno aretirala. Okrožno sodišče v Celju je zahtevalo od hrvaških oblasti njegovo izročitev in meseca maja t. l. pride pred porotno sodišče.

Surov posestnik. Sv. Duh—Loče. Nedavno je prišel posestnik mlina iz sv. Duha pri Ločah Albert Paušer k najemnici svojega mlina Epih, poklical njeno hčerko Frančiško zaradi nekih obrekovanj na odgovor, je zadal močno zaušnico, in zadel pri tem desno uho. Kmalu na to je dekle čutilo hude bolečine v ušesu. Ker jo je vedno bolj bolela, se je podala v mariborsko bolnišnico, kjer so dognali, da ji je počila ušesna mrežnica. Paušer je oblasti ovaden.

Izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut. Tiska Tiskarna Dolenc (Fran Polič) v Trstu.

Mali oglasi.

Kupi so že rabljeno možko kolo. Poizve se pri podružnici „Jutra“ Ljubljana.

Proda se damsko kolo, dobro ohranjeno. Poizve se pri podružnici „Jutra“ v Ljubljani.

Fotograf A. Jerkič Trst, Via Poste 10 Gorica Gosposka ul. 7. Umetniški izdelki, stalne cene.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša **ZEFIRE** Prekop Skorkovskij in sin v Humpolcu, Češka. Vzorec na zahtevo franco. — Zelo zmerno cene. — Na željo dajam tukaj izgotovljati gosposke obleke.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ulica št. 9.

Velika zaloga izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke. Konfekcija za dame in deklice.

Solidno blago po čudovito nizkih cenah.

Ceniki zastoj in franko.

Vekoslav Plesničar

TRST ulica Giulia 29 TRST

Trgovina z vsako vrstnim jestvinskim blagom, razpošilja blago v mestu franko na dom in na deželo po dogovoru.

Postrežba točna in solidna. — Konkurenčne cene

RESTAVRACIJA
ALLA STAZIONE
Trst, trg pred juž. kolodvorom 3 (Nasproti južnega kolodvora).
Priporoča se slavnemu občinstvu „ni-ko“, ki potujejo skozi Trst za obile
Točl se izvrstno pivo in vino prvo
DOBRA KUHINJA — POSTREŽBA TOČNA
CENE ZMERNE
Lastnik Anton Andrijancič, bivši vratar hotela „Balkan“.

Ponos
mojih čevljev so pravi

Kaučuk - podpetniki.
Trpežno — elegantno — higijenično.

Marija Vesely

LJUBLJANA, Cesarja Jožefa trg II.

Dvakrat na dan
sveže higijenično mleko in kruh.

Čajevo maslo, sladka smetana (Schlagram), razne sladčice, delikatese i. t. d., i. t. d.

Postrežba točna. — Postrežba točna.

Novo pogrebno podjetje

Prevoz mrličev na vse kraje

TRST — Corso št. 47 (Vogel Piazza O. Goldoni) — Telefon 14-02.

Zastopstva v Nabrežini, na Opčinah in pri Orehu (Noghere), in v Miljah z razprodajo pogrebnih predmetov.

Vozovi z bogato opremo od najenostavnejših do najbolj luksurijoznih. — Krasna izbira vencev iz umetnega cvetja, biserov in porcelane. — Zaloga pravovoščenih sveč lastnega izdelka s prodajo na drobno in na debelo.

Vsi pogrebni predmeti so stalno na izbero. — Stalne, cene brez konkurence, postrežba točna, splošno pohvalna. — Nočna naročila se sprejemajo v zalogi, ul. Tesa št. 31. — Telefon. 14-02.

A. Šabek Trst,

Via Carducci (poleg kavarne New-York) B. Ivska dvorana. Damska česalnica. — Parfumerije in toaletni predmeti po najnižji ceni.

Važno za dame.

Podloga za moderne frizure, plečeni, kodri, (Bandeau) itd. Zunanja naročila natančno po uzoru pošilja po pošti.

Protli izpadanju las „Brenselhaarwasser“

Za negovanje lica — Ilijino mleko „Crema Princeese Matilde“ Pariz Lilijin pudar

K 2-3 | Haartod (prašek) odstrani takoj nadelne koecne na telesu itd. K 3 4.

K 2- | Barva za lase, zajamé neškodlj. K 5

K 3- | Navodila k vsem predmet, brezplačno.

Brez razprodaje 75% ceneje.

Namesto, da veliko anoniram odločil sem se radi draginje otvoriti separaten oddelek v southerainu z oblekami za gospode in dame od zadnje sezije s 75% znižano ceno, da prodajam do velikonočnih praznikov občinstvu, katero reflektira na ceni in dober nakup.

Posiljam tudi na izbiro na deželo.

Ogromna svežih najnovejših oblek in površnikov za gospode in dečke, ter konfekcije za dame in deklice po znižanih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana Mestni trg št. 5.

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani — Podružnica v Gorici, Celovcu, Sarajevu, Splitu in Celju.
Delniška glavica K. 8.000.000. Rezervni zaklad K. 800.000.

obavlja najkulantneje vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod jako poveljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. — — — Vloge na knjižice

obrestuje za sedaj s čistimi 4 $\frac{1}{2}$ %

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

Hiša z gostilniško koncesijo

in trafiko ter mesarska obrt z vsemi pripravami v znamenitem letovišču se radi družinskih razmer **proda.**

Posloplja so ob glavni cesti in v bližini farne cerkve. Mesarija je brez konkurence ter potrebuje mesečno povprečno 16 goved I vrste, nad 30 telet, 15 prašičev in drobnice. Gostilna konsumira 60-70 hl vina nad 100 hl piva in razmehroma precej žganja. Konsum je mogoče podvojiti. — Pojasnila daje anonična pisarna „Universal“ Ljubljana Sodna ulica št. 4.

Velikanska zaloga izgotovljenih oblek za moške, ženske in otroke

BOHINEC & C.

Ul. delle Torri 2 — TRST — Ul. S. Lazzaro 17
(za cerkvijo S. Antona novega)

Velikanska zaloga vsakovrstnih najmodernejših oblek, površnikov, dežnih plaščev i. t. d. i. t. d.

Najnižje stalne cene.

Obleke po meri od K 50,— naprej.

Najnovejši nakup dobrega blaga.

Solidna in točna postrežba

Največja

1878

in najbogaljša

1912

Največja

in najbogalejša

precizijskih ur zlatnine srebrnine briljantov.
Lastna tovarna ur v Švici.

Konkurenčne ure

K 3.50

K 4.—

K 5.—

Fr. ČUDEN — Ljubljana

urar, trgovec in posestnik; delničar družbe Union Horlogère,
Lepi plakadi za gostilne in pisarne zastoj.

Naročajte jubilejni cenik s koledarjem.

Edino zastopstvo „Fuch“ koles, za celo Kranjsko. Najboljši šivalni stroji od 70 K naprej.

FRANC & KRANZ - TRST (prej Schnabl & C.o Succ.)

Ravnateljstvo: Via N. Macchiavelli 32; skladišča: Via Rossini 18. in c. kr. skladišče v prosti luki, hangar 26.

Najizvrstnejši in priznani Tangyes-motorji na benzin, plin, nafto itd. od 1-500 in več onjskih sil. Motorji na prevoznih vozovih. Parni stroji in lokomobili. Motorni čolni

Strokovnjaki v izdelovanju: Nameščenj tovarn za proizvodnje olja.

Mlini najnovejše vrste in konstrukcije za proizvodnje moke. Ureditev tovarn za proizvodnje ledu.

Stroji za proizvodnje cementa, ureditev in stroji za elektrarne.

„Anduro“, najboljšo in najtrpežnejše sredstvo za pokrivanje hiš, poslopj itd.

Pokrovi iz dekor. stekla.

Osrednja Banka deških hranilnic Piazza Ponterosso 2

Podružnica v Trstu

Obrestuje vloge:

4 $\frac{1}{4}$ %

4 $\frac{1}{2}$ %

4 $\frac{3}{4}$ %

4 $\frac{5}{8}$ %

povračno obrestovanje

na knjižice ☉ na računu in fixe vloge ☉ premijne vloge

Vse bančne transakcije.

Uradne ure od 9-12, 2-5.

VLOGE OKOLI K 10.000.000

Ure, verižice, prstane, zapestnice, uhane, kravatte igle ter sploh vsakovrstno

zlatnino

prodaja se naobroke.

Trst, ul. Barriera vecchia 25, II

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z. n. z.

☉ obrestuje hranilne vloge po

4 $\frac{1}{2}$ %

v Ljubljani

☉ brez vsakršnega odbitka. ☉

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov. * * *

Popolnoma varno naložen denar. * * *

Rezervni zaklad: K 75.000. * * *

Ivan Jax in sin v Ljubljani

* * Dunajska cesta števil. 17 * *

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

Pisalni stroji „ADLER“